

Pan Ladislav Panuška – scénář

0:00 - 0:11
intro videa

0:11 - 0:29

VYPRAVĚČ – 1

Pan Ladislav Panuška se narodil 21. srpna roku 1940 v Malých Hydčicích nedaleko Horažďovic, a to do rodiny se zemědělskými kořeny. Není tedy s podivem, že byl se svými čtyřmi bratry již od útlého dětství veden k poctivé práci, což mu zůstalo až do dnešních dní.

0:29 - 0:45 (video 1 – od 1:54 do 2:09, celkem 15 sekund)

PAN PANUŠKA – 1

„Moje vzpomínky na dětství jsou, že nebylo moc času na hraní, ale byly prostě samý povinnosti – podej, přidrž, pomoz nám. Jo, to byly samý takovýhle pracovní otázky.“

0:45 - 0:57

VYPRAVĚČ – 2

Pan Panuška navštěvoval základní školu v Horažďovicích, kam chodil pěšky nebo do ní jezdil na kole se svými staršími bratry. Největší dobrodružství se ale odehrávalo v zimních měsících, kdy ještě panovaly tuhé zimy.

0:57 - 1:23 (VIDEO 1 – od 2:54 do 3:20, celkem 26 sekund)

PAN PANUŠKA – 2

„Když byla příznivá zima, prostě byla zamrzlá řeka, tak se jezdilo až po ledu do Horažďovic, jsme jezdili. Tady vede bejvalý koryto mlýnskýho náhonu, tak tam byly malý průtoky, tak tam to bylo vždycky dobře zamrzlý a pak při kraji až do Zářechí jsme jezdili na bruslích.“

1:24 - 1:40

VYPRAVĚČ – 3

Nic z toho se ale nemuselo stát, kdyby nad panem Panuškou nebděli andělé strážní. I dnes si velmi živě vzpomíná, jak před koncem druhé světové války ostřelovalo americké letectvo nedalekou vápenku a železniční trať na Sušici.

1:40 - 2:09 (VIDEO 2 – od 4:52 do 5:22, celkem 30 sekund)

PAN PANUŠKA – 3

„To mě bylo necelejch pět let a běhali jsme tady po těch polích a sbírali jsme, protože oni jak vyhazovali ty nedostřílený pásy, aby si odlehčili letadlo, tak to házeli na zem, no. My jsme tam nacházeli právě celý nábojový pásy a v tom byly některý použité. Tak jsme je rozebírali. To bylo takový velký riziko, protože tam byly i zápalný věci. No, tak takhle jsme si užívali, no.“

2:10 - 2:31

VYPRAVĚČ – 4

Po druhé světové válce si většina občanů myslela, že to nejhorší má za sebou a vesměs každý se těšil na život ve svobodné zemi. Osud je ale vrtkavý a někdy s námi hraje nečestnou hru. Jeden zruďný režim byl jednoduše nahrazen druhým s tím, že nejtemnější mračna se nad naší republikou stáhla roku 1968.

2:32 - 2:57 (VIDEO 2 – od 11:15 do 11:41, celkem 26 sekund)

PAN PANUŠKA – 4

„To bylo už kolem půlnoci, tak jsem vykouknul z okna a vidím samý vojenský vozy a samý rusácký vozy. A za chvíli tam přijela nějaká motospojka, policajt, a zvonil dole. My jsme bydleli v prvním patře a nemoh se dozvonit a já jsem se ho ptal. On říká: “No, jsme obsazený rusákama.” Ohlásil, jo. A tím to začalo.“

2:57 - 3:10

VYPRAVĚČ – 5

Socialistický režim si vůbec nebral servítky. Kromě nesmyslných požadavků na hospodářské výkony se spustila vlna zabavování majetku a cílená šikana nepohodlných občanů. K těm bohužel patřil i otec pana Panušky.

3:10 - 3:39 (VIDEO 2 – od 16:58 do 17:27, celkem 19 sekund)

PAN PANUŠKA – 5

„V únoru přijeli, nás naložili. Tátu, protože ho potřebovali nějak prostě ztrestat, nebo ukázat nějaký přestupek, tak si vymysleli, že posekal polehlý obilí, který by stejně začalo hnít. No, tak ho nechali zavřít, byl zavřenej půl roku.“

3:39 - 3:53

VYPRAVĚČ – 6

Veškerý majetek rodiny Panušků byl zabaven, aby mohl sloužit budovatelským účelům. Po změně režimu byl naštěstí majetek navrácen, ale prvotní radost byla vystřídána šokem z absolutní devastace.

3:53 - 4:03 (VIDEO 3 – od 0:20 do 0:32, celkem 12 sekund)

PAN PANUŠKA – 6

„To bylo zarostlý, střechy propadlý. No, zůstala jenom práce. A ta je furt, teďka, jo.“

4:03 - 4:13

VYPRAVĚČ – 7

Pan Panuška se ale nenechal zlomit a za velkého úsilí a obětavé pomoci svých blízkých opravil vše, co bylo zničeno. A jaké je jeho poselství dnešní generaci?

4:13 - 4:33 (VIDEO 4 – od 5:12 do 5:33, celkem 21 sekund)

PAN PANUŠKA – 7

„Bejt vopatrnej v tadyhletom rozhodování, že ta moje myšlenka je vždycky ta správná. Víš, že, snažit se se na to podívat z pohledu toho druhýho a bejt takovej schopnej přijmout nějaký kompromis.“